Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 21 octombrie 2025,

Cererea de apel înregistrată la data de 14 noiembrie 2025,

Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărîrea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărîrii, după caz.

Dosarul nr. 2-9453/2024
Cererea nr. 2-24077753-12-2-15072024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

21 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Georgeta Grozav
Grefier Ana Ciobanu

Cu participarea:
R/reclamantului – avocat Dogot Cristian, mandat nr. ***** din 21 octombrie 2025,

examinînd în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Andriţco Ruslan către SRL „Bunescu Plus" privind încasarea/restituirea sumei ce reprezintă contravaloarea uşii achiziţionate, încasarea penalităţii de întîrziere, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 15 iulie 2024, Andriţco Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Bunescu Plus" privind încasarea/restituirea sumei ce reprezintă contravaloarea uşii achiziţionate, încasarea penalităţii de întîrziere, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 20 iunie 2023 a procurat din cadrul magazinului SRL „Bunescu Plus” o ușă în valoare de 13.982 lei, fapt confirmat prin bonul fiscal eliberat de către casieria magazinului. Potrivit certificatul de garanție eliberat de către SRL „Bunescu Plus”, perioada de garanție acordată este de 12 luni pentru ușile din interior, 12 luni pentru ușile din exterior și 3 luni pentru feronerie. În urma exploatării ușii procurate, după o perioadă de aproximativ 6 luni, ușa s-a defectat, având un aspect fizic uzat, aceasta necorespunzând calității și garanției acordate de pârâtul SRL „Bunescu Plus”.

Andriţco Ruslan a menționat că, potrivit pct. 5 din certificatul de garanție, furnizorul este obligat să înlăture orice defecțiune în decurs de 14 zile lucrătoare din momentul înregistrării reclamației clientului. Astfel, la 24 ianuarie 2024 în adresa pârâtului a fost expediată o pretenție prin care a solicitat înlocuirea ușii procurate cu o altă ușă de același tip/mărime/culoare sau restituirea sumei de 13.982 lei achitată pentru ușa procurată, în termen de 14 zile de la data recepționării prezentei pretenții. Prin răspunsul din 05 februarie 2024, SRL „Bunescu Plus” a comunicat că nu au fost respectate normele de exploatare a ușii respective, ușa dată fiind destinată pentru apartament, dar ea este instalată cu ieșirea directă afară, motiv din care s-a umflat pelicula. Totodată, a comunicat despre posibilitatea efectuării comenzii de la fabrica producător a unei plăci de MDF cu acoperire specială pentru case la sol, pentru soluționarea problemei.

Reclamantul a invocat că, având în vedere faptul că pârâtul nu a întreprins nicio acțiune de remediere a viciilor, schimbarea tapițăriei sau alte alternative de soluționare amiabilă, la 15 mai 2024 în adresa pârâtului a fost expediată în mod repetat pretenția privind restituirea integrală a sumei de 13.982 lei achitată pentru ușa achiziționată și a penalității în mărime de 13.982 lei, în termen de 7 zile. Conform răspunsului primit din partea pârâtului SRL „Bunescu Plus”, ultimul a negat cele invocate în pretenție, comunicând că a propus comandarea de la fabrica producător a unei plăci MDF cu acoperire specială pentru care la sol, iar reclamantul a refuzat, din care considerente solicitările le consideră neîntemeiate și pasibile integral de respingere. De asemenea, careva probe ce ar demonstra intenția remedierii bunului de către pârât nu au fost prezentate, precum și nu au fost întreprinse careva acțiuni în acest sens. Mai mult ca atât, la momentul achiziționării ușii de către reprezentanții/consultanții magazinului nu a fost informat despre faptul că ușa nominalizată este destinată pentru apartament. De altfel, nu există nici un act semnat între părți sau alte certificate contrasemnate de reclamant personal din care ar rezulta că a fost informat despre caracteristicile tehnice ale ușii procurate.

Andriţco Ruslan a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată; încasarea de la pârâtul SRL „Bunescu Plus” în beneficiul reclamantului a sumei de 13.982 lei ce reprezintă contravaloarea uşii achiziţionate, încasarea penalităţii de întîrziere în mărime de 13.982 lei, a prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată avocatul Cristian Dogot în interesele reclamantului Andriţco Ruslan a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia, cu toate motivele de fapt și de drept invocate în cerere (f.d. 60).

Pârâtul SRL „Bunescu Plus”, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Manolache Adrian, fiind înștiințați în mod repetat despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, nu s-au prezentat. Însă, avocatul Manolache Adrian a solicitat amânarea ședinței de judecată, invocând că este antrenat în examinarea altei cauze penale, dar nu a fost anexată dovada că participă în dosarul penal, copia mandatului avocațional și informația cu privire la reprezentarea în cauza care se invocă. Totodată, instanța de judecată a constatat că avocatul Manolache Adrian a mai depus anterior în procedura judecătorului Țonov Irina două cereri de amânare în vederea întocmirii referinței și de a face cunoștință cu materialele cauzei, ulterior nefiind prezentate careva acte de către acesta în susținerea poziției sale.

Conform art. 56 alin. alin. (2), (3) CPC, participanţii la proces se bucură de drepturi procesuale egale şi au obligaţii procesuale egale, cu unele excepţii stabilite de lege în dependenţă de poziţia pe care o ocupă în proces. Participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă.

Potrivit art. 206 alin. (3) CPC, Dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

Reieșind din normele enunțate supra în coroborare cu acțiunile reprezentantului pârâtului SRL „Bunescu Plus”, avocatul Manolache Adrian, precum și luând în considerație că cererea de chemare în judecată înaintată de Andriţco Ruslan a fost înregistrată la 15 iulie 2024, ceea ce constituia un termen mai mare de 1 an de zile, iar pârâtului i s-a acordat timp suficient pentru prezentarea referinței, la 21 octombrie 2025, instanța judecătorească a respins cererea de amânare a procesului expediată prin intermediul poștei electronice de către avocatul Manolache Adrian și a dispus începerea

examinării cauzei în fond în lipsa lor, or, pârâtul și reprezentantul acestuia s-au folosit cu rea-credință de drepturile sale procesuale.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acţiunea înaintată de Andriţco Ruslan, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Din materialele cauzei se constată că, la 20 iunie 2023, Andriţco Ruslan a procurat o ușă de model:***** de la SRL „Bunescu Plus”, la prețul de 13.982 lei (f.d. 14).

La 12 ianuarie 2024, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o pretenție prin care a solicitat înlocuirea ușii procurate cu o altă ușă de același tip/mărime/culoare sau restituirea sumei de 13.982 lei, în termen de 14 zile de la data recepționării pretenției. Pârâtul a recepționat pretenția la 24 ianuarie 2024 (f.d. 16-17).

Prin răspunsul din 05 februarie 2024, SRL „Bunescu Plus” a refuzat satisfacerea pretenției, invocând că ușa procurată de reclamant a fost destinată pentru instalarea acesteia în spațiile închise, însă reclamantul nu a respectat normele de exploatare a ușii respective, fiind instalată cu ieșirea direct afară. De asemenea, a anexat la răspuns și informația privind caracteristicile tehnice pentru ușa respectivă, oferite de Fabrica producător (f.d. 18-20).

La 15 mai 2024, reclamantul repetat a expediat în adresa pârâtului o pretenție prin care a solicitat restituirea sumei de 13.982 lei achitată pentru ușă și a penalității în mărime de 13.982 lei, în termen de 7 zile de la data recepționării pretenției, în caz contrar se va adresa în instanța de judecată. Pârâtul a recepționat pretenția la 16 mai 2024 (f.d. 22-23).

Prin răspunsul din 23 mai 2024, SRL „Bunescu Plus” a refuzat satisfacerea pretenției, invocând că ușa procurată de reclamant a fost destinată pentru instalarea acesteia în spațiile închise, însă reclamantul nu a respectat normele de exploatare a ușii respective, fiind instalată cu ieșirea direct afară. Cu referire la penalitatea solicitată, pârâtul a invocat că situațiile stabile de Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor nu sunt aplicabile în situația respectivă (f.d. 24-28).

Potrivit art. 9 alin. alin. (1), (2) lit. lit. a), h) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice; în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Iar în conformitate cu prevederile art. 11 Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Potrivit art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 1108 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Instanța de judecată reține că în cadrul examinării cauzei s-a confirmat faptul relațiilor contractuale între părți, și anume SRL „Bunescu Plus” a transmis în proprietate lui Andrițco Ruslan o ușă de model:*****, iar Andrițco Ruslan a achitat prețul stabilit pentru produsul procurat.

Potrivit art. 1130 alin. alin. (1) și (4) Cod civil, în cazul în care vînzătorul, producătorul sau un terţ garantează caracteristicile unui bun (garanţia comercială), cumpărătorul beneficiază, fără a aduce atingere drepturilor prevăzute de lege, de drepturile din garanţia comercială în condiţiile indicate în declaraţia de garanţie şi în publicitatea respectivă faţă de cel care a acordat garanţia. Dacă garanţia comercială nu prevede altfel:

a) obligaţiile celui care garantează se nasc dacă, în orice moment în interiorul termenului de garanţie comercială, bunul nu corespunde utilizării obişnuite sau nu

prezintă caracteristici care există în mod obişnuit la bunuri de acest fel şi pe care un cumpărător le poate aştepta ţinînd cont de felul bunului (defecţiune);

b) obligaţiile celui care garantează se nasc indiferent dacă cel care invocă garanţia comercială a cunoscut sau trebuia să cunoască existenţa defecţiunii;

c) obligaţiile celui care garantează se nasc indiferent dacă defecţiunea a apărut ca urmare a unei cauze existente la data trecerii riscurilor sau după această dată;

d) cel care garantează nu este obligat prin garanţia comercială pentru o anumită defecţiune dacă ea a apărut din cauza folosirii sau păstrării necorespunzătoare a bunului ori din cauza unui eveniment în afara controlului uneia dintre părţi;

e) cel care garantează este obligat, dacă sînt întrunite condiţiile garanţiei comerciale, să repare sau să înlocuiască bunurile;

f) toate costurile necesare pentru exercitarea drepturilor şi executarea obligaţiilor rezultate din garanţia comercială urmează a fi suportate de către cel ce garantează.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, în scopul aplicării prezentei legi se utilizează noţiunile din Legea nr.279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare, din Legea nr.235/2011 privind activităţile de acreditare şi de evaluare a conformităţii şi, adiţional, se definesc următoarele noţiuni principale: *consumator* – orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător, industrială, artizanală sau profesională; *garanţie comercială* – orice angajament din partea vânzătorului sau a unui producător (denumit în continuare *garant*) faţă de consumator, prevăzut în certificatul de garanţie sau în publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului, în plus faţă de obligaţiile legale care îi revin vânzătorului referitoare la garanţia de conformitate, de rambursare a preţului plătit sau de înlocuire, reparare sau întreţinere a produsului în orice mod în cazul în care acesta nu corespunde specificaţiilor sau oricărei alte cerinţe care nu este legată de conformitate; *produs, serviciu necorespunzător (defectuos)* – produs, serviciu care nu corespunde cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate; *vânzător* – orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care acţionează, inclusiv în numele sau în contul acesteia prin intermediul unei alte persoane, în scopuri ce ţin de activitatea comercială, industrială, artizanală sau profesională a persoanei juridice sau fizice respective în relaţiile cu consumatorii.

În conformitate cu art. 6 lit. lit. c) și e) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, orice consumator are dreptul la: remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a preţului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul

necorespunzător; informaţii complete, corecte şi precise privind produsele, serviciile achiziţionate.

Potrivit art. 9 lit. lit. f) și i) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, vânzătorul este obligat: să înmâneze un bon de casă/document fiscal emis pe suport de hârtie sau să transmită, în format electronic, la numărul de telefon sau la adresa electronică indicată, în cazul prezentării de către consumator, până la momentul achitării, a datelor privind numărul de telefon sau adresa electronică ori în cadrul sistemului sau al platformei electronice de management, un alt document care să confirme faptul cumpărării produsului, conform unui regulament aprobat de Guvern; să răspundă pentru prejudiciul cauzat de produsul necorespunzător, pe toată durata de funcţionare sau a termenului de valabilitate/până la data de minimă durabilitate sau data durabilităţii minimale/data-limită de consum stabilite, cu condiţia respectării de către consumator a regulilor de transport, depozitare, păstrare, utilizare şi consum.

Conform art. 12 alin. (4) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, consumatorul este în drept să pretindă vânzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului, serviciului prin rezoluţiunea contractului pentru acest produs, serviciu, precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficienţelor constatate în cadrul termenului de garanţie sau termenului de valabilitate, sau până la data de minimă durabilitate, cu condiţia respectării de către consumator a instrucţiunilor de instalare, utilizare şi a regulilor de păstrare, prevăzute în documentele de însoţire.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că, reclamantul invocă că pârâtul i-a vândut o ușă care nu corespunde calității și garanției acordate, motiv pentru care după o perioadă de aproximativ 6 luni ușa s-a defectat, având un aspect fizic uzat.

Însă, reieşind din materialul probator administrat și circumstanțele constatate mai sus, instanța de judecată reține că reclamantul nu a prezentat nicio probă care să confirme că ușa suferă de un defect de fabricație sau de conformitate, ori că prezintă o deteriorare apărută independent de modul de utilizare. Reclamantul nu a prezentat un raport de constatare/de expertiză, poze sau alte înscrisuri care ar demonstra care este starea ușii la moment și că calitatea ușii procurate nu corespunde cu garanția acordată.

Or, la materialele cauzei s-a anexat doar bon de plată din 30 iunie 2023, cu mențiunea Usi, la prețul de 13.982 lei (f.d. 14), și certificatul de garanție în care nu este specificat ce fel de ușă a fost procurată de reclamant (f.d. 15).

Totodată, reclamantul face referire la certificatul de garanție, însă în certificatul de garanție s-a inserat că Certificatul de garanție este valabil cu condiția că acesta este însoțit de actul de primire – predare a produsului (produselor), bonul fiscal și/sau factura fiscală.

Garanția se asigură în cazul în care defecțiunea se datorează unui defect de fabricație ori a fost provocată în momentul montării de către echipele autorizate de furnizor.

La caz, reclamantul nu a prezentat acte ce ar atesta defecțiune apărută la bunul procurat, nu a prezentat actul de predare – primire a bunului și care echipa a instalat bunul menționat.

Mai mult ca atât, în lipsa unor probe certe și concludente, instanța nu poate stabili momentul apariției, cauza producerii și nici măcar existența presupusului viciu. De altfel, dreptul consumatorului de a pretinde restituirea contravalorii produsului este condiționat de respectarea instrucțiunilor de instalare, utilizare şi păstrare, cerință pe care reclamantul nu a demonstrat că ar fi respectat-o.

În această ordine de idei, instanța de judecată atestă că, alte argumente pertinente, nu au fost invocate de reclamant, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, având în vedere că reclamantul nu a demonstrat și nu a prezentat probe care să ateste că ușa este defectată și nu corespunde calității și garanției acordate de pârât, instanța de judecată ajunge la concluzia că pretenția reclamantului privind încasarea/restituirea sumei în mărime de 13.982 lei ce reprezintă contravaloarea uşii achiziţionate este neîntemeiată.

Totodată, având în vedere că instanța a respins pretenția privind încasarea/restituirea sumei în mărime de 13.982 lei ce reprezintă contravaloarea uşii achiziţionate, instanța respinge și pretențiile reclamantului privind încasarea penalităţii de întîrziere în mărime de 13.982 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei, pe motivul că reprezintă pretenții subsecvente.

Potrivit art. 117 alin. alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Conform art. 118 alin. alin. (1), (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. alin. (1) – (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Astfel, reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilității, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Andriţco Ruslan către SRL „Bunescu Plus” privind încasarea/restituirea sumei în mărime de 13.982 lei (treisprezece mii nouă sute optzeci şi doi lei) ce reprezintă contravaloarea uşii achiziţionate, încasarea penalităţii de întîrziere în mărime de 13.982 lei (treisprezece mii nouă sute optzeci şi doi lei), a prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Ca urmare a faptului că reclamantul Andriţco Ruslan nu a avut câștig de cauză, acestuia nu i se va compensa cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei în instanță.

În conformitate cu art. 26, 94, 236-241, 357 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Andriţco Ruslan către SRL „Bunescu Plus” privind încasarea/restituirea sumei în mărime de 13.982 lei (treisprezece mii nouă sute optzeci şi doi lei) ce reprezintă contravaloarea uşii achiziţionate, încasarea penalităţii de întîrziere în mărime de 13.982 lei (treisprezece mii nouă sute optzeci şi doi lei), a prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei (cinci mii lei) și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Georgeta Grozav